

simpelt hen nogle ender, vi ikke har tilstrækkeligt styr på, og det er bl.a. sådan noget, der tænkes på.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Klaus Hækkerup som ordfører.

Klaus Hækkerup (S):

Vi har nu haft 8 års økonomisk vækst under den socialdemokratisk ledede regering. Arbejdsløsheden er lavere, indkomsterne højere og de regionaløkonomiske forskelle mindre – langt mindre – end under den borgerlige regering. Alle dele af landet har fået glæde af den økonomiske vækst, nogle selvfølgelig mere end andre, men alle har fået glæde af den.

Vi er nu i denne udvikling nået til det punkt, hvor flaskehalsene begynder at melde sig, og hvor yderligere fremgang i beskæftigelse og yderligere fremgang i indkomster forudsætter, at vi har en nøjere regional tilpasning, og den første store opgave, vi står over for, er derfor, at den fortsatte udvikling tilpasses de konkrete regionale forhold. I hver enkelt region skal vi gøre os klart: Hvad er regionens stærke side, og hvad er regionens svage side? Hvor er dens muligheder, og hvor er dens begrænsninger? Hvor er der mangel på arbejdskraft, og hvor er der arbejdsløshed? Herudfra skal der igangsættes nye konkrete initiativer til fortsat fremgang og velfærd i området.

Jeg vil også gerne understrege, at efter vores opfattelse er det vigtigt, at disse initiativer kommer fra lokalt hold. Vi skal bygge på lokalt engagement og regionalt engagement og ansvar, men med globaliseringen er det imidlertid nødvendigt, at staten går ind som en aktiv medspiller. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan opnå maksimalt udnytte af de udviklingsmuligheder, vi har i kraft af både vores erhvervslivs karakter og af den meget flotte forskningsindsats, vi har gjort og gør i Danmark.

Hovedstadsredegørelsen var det første skridt i regeringens erhvervspolitiske fokus på regionalpolitikken. Den er nu fulgt op af den jyskfynske redegørelse, og i sidste uge samedes 700 aktive erhvervsfolk, kommunal- og amtsfolk, forskere og undervisere og mange, mange flere fra det jysk-fynske område, dels for at præsentere regeringens 26 initiativer til opfølgning af den jysk-fynske redegørelse, dels for at drøfte projekterne, herunder selvfølgelig også statens deltagelse. Et meget, meget fint og flot resultat.

Lad mig også nævne Projekt Digitalt Bornholm som et andet godt eksempel på regeringens indsats. I december 2000 afsatte regeringen 56 mio. kr. til iværksættelse af projektet, herunder videreførelse af Bornholms Forskningscenter i perioden fra år 2000 til og med 2006. Endelig vil jeg sige, at det er overordentlig tilfredsstillende, at Vestsjællands og Storstrøms Amter nu også får gennemanalyseret deres styrkepositioner, som det netop er aftalt mellem amtsborgmestrene i disse to amter og erhvervsministeren.

Hermed er der altså gode, regionale initiativer i gang over hele Danmark for at fremme den regionale udvikling og for at følge op på de 17 tiltag, regeringen tog bare sidste år for at fremme den regionale udvikling. De 17 tiltag står nævnt i den regionalpolitiske redegørelse.

Den anden store opgave er de områder af landet, der gennem en lang periode har været og fortsat er præget af faldende befolkningstal, lav indkomstudvikling, kun lav stigning i indkomsterne og høj arbejdsløshed eller mangel på arbejdspladser. Det drejer sig, som også indenrigsministeren var inde på, især om Bornholm, Lolland-Falster, Langeland, Ærø, enkelte andre områder i landet og så godt som alle vore små øer. I de områder kan der let brede sig en følelse af magtesløshed og en stemning af håbløshed. Hvordan får man vendt udviklingen i de områder?

Det er selvfølgelig specielt i disse områder, at der skal gøres en særlig indsats for at vende udviklingen. Her må staten spille en mere aktiv rolle, sådan som det sker og fortsat skal ske med den EU-relaterede indsats, altså det, vi betegner som Mål 2-områder, LEADER-samarbejde m.v. Jeg vil også godt fremhæve den undersøgelse af årsagerne til og påvirkningsmulighederne af indkomst og beskæftigelse i de udsatte områder, som Indenrigsministeriet allerede har sat i gang. Den vil blive videreført, og vi vil i Folketinget få et bedre beslutnings- og debatgrundlag med henblik på at kunne forstærke indsatsen i disse områder.

Det kommunale udligningssystem har allerede været nævnt her i debatten og i den offentlige debat om redegørelserne. Her er argumenterne gået to veje: Nogle siger, at der udlignes for meget; at pengene fra de andre kommuner blot er en sovepude og svækker tilskyndelsen til selv at sætte noget i gang i de områder, der modtager udligningstilskud. Andre siger, at der udlignes alt for lidt; at det er umuligt at sætte en udvik-